

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **L.M.**, nar. ..., bytem ..., zastoupené: JUDr. Dana Kůsová, advokátka, sídlem Škroupova 2, 301 00 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 15.5.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2018 č.j. ..., o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2018 č.j. ... se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce advokátky JUDr. Dany Kůsové na nákladech řízení částku ve výši 3.146,- Kč nejpozději do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 15.5.2018 (připojena byla i kopie napadeného rozhodnutí), se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2018 č.j. ..., kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 31.10.2017, jímž byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 19.10.2017 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.4.2018 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ

dne 13.3.2018 bylo zjištěno, že žalobkyně je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45% a žalobkyni byla přiznána horní hranice rozpětí, tj. 45%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože dle ní při hodnocení jejího zdravotního stavu nebylo přihlíženo k závěrům ve zprávách MUDr. S., dle níž není schopna soustavné výdělečné činnosti ani za ulehčených podmínek, ač tyto zprávy byly stěžejním podkladem pro vypracování posudků, a došlo tedy k nesprávnému stanovení stupně její invalidity, proto závěrem požadovala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2018 i předcházejícího rozhodnutí ze dne 31.10.2017, současně byla požadována náhrada nákladů řízení.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.10.2017 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 13.3.2018 soud zjistil, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky, pro něž jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum vzniku invalidity: 23.5.2016*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 27.6.2018 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že za současného stavu trvá na svém rozhodnutí. Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 4.4.2018 bylo žalobkyni doručeno dne 5.4.2018.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován *po jednání konaném dne 4.10.2018* za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku *ve znění usnesení o opravě vady posudku ze dne 22.10.2018* (na straně 1 posudku bylo v části „Vznik/změna/zánik: uvedeno datum 23.5.2016 místo správného 18.11.2017 uvedeného na straně 8) soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, přičemž změna stupně invalidity byla stanovena dnem 18.11.2017 psychiatrickým nálezem prokazujícím bipolární afektivní poruchu, s vážným stavem, neschopností práce a to ani za ulehčených podmínek, pracovní pokusy končí vždy s vážnou atakou nemoci (platnost posudku: 30.10.2021). Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření

psychiatrem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je bipolární afektivní porucha, zvláště těžké postižení, depresivní epizody těžké a chronické s občasným přesmykem do mánie; opakovaně nutnost ústavní péče, poslední hospitalizace v PN Dobřany 1.7. – 9.8.2018 pro manickou fázi s psychotickými symptomy. Dále komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o zvláště těžké postižení, uvedené v kapitole V, položce 4 e) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti 70% při rozmezí 70% - 80%; není důvod pro použití § 3 ani § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň - město a není ani námitkového řízení ve smyslu přiznání invalidity I. stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole V, položce 4c) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 45%. Komise nesouhlasila zejména proto, že z doložených lékařských nálezů a z vyšetření psychiatrem při jednání komise vyplývá, že u žalobkyně je prokazatelné zvláště těžké postižení, což dokazují v minulosti a nyní nutností opakované ústavní péče v nemocnici, poslední hospitalizace 1.7.-9.8.2018 pro manickou fázi, nyní stav opět depresivní. V současné době a i dříve navzdory dříve a i nyní probíhající intenzivní farmakoterapii a hospitalizační léčbě nebylo dosaženo zlepšení či stabilizace stavu. Stav odpovídá zvláště těžkému postižení, depresivní epizody jsou těžké a chronické s občasným přesmykem do mánie, takže klinický stav odpovídá zvláště těžkému postižení. Žalobkyně není schopna práce ani za ulehčených podmínek. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (stejně tak i dle § 3 odst. 2 vyhlášky). Naproti tomu dle § 4 odst. 1 a 2 téže vyhlášky lze dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti snížit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro uvedené zvýšení ani snížení, nebyly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob

v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení *bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění*.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 4.4.2018*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 4.10.2018 má soud za plně prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byla žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.4. 2018 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobkyně od 18.11.2017 ke změně invalidity z prvního na třetí stupeň. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí v řízení o námitkách proti rozhodnutí ze dne 31.10.2017 posudkovým lékařem ČSSZ (*pokles pracovní schopnosti hodnocen 45%*), nikoli žalovanou při vydání napadeného rozhodnutí.

Po právní moci tohoto rozsudku proto *bude vycházet žalovaná ze zjištění, že u žalobkyně došlo ke zvýšení stupně invalidity, protože byla invalidní pro invaliditu třetího stupně nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí 4.4.2018, ale již od 18.11.2017, jak vyplývá z posudku PK MPSV ze dne 4.10.2018 ve znění usnesení o opravě vady posudku*, proto vydá nové rozhodnutí o změně stupně invalidity u žalobkyně. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 40/2018-61 ze dne 20.12.2018, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení zdravotního stavu žalobkyně v řízení o námitkách. *Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.*

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně, shora jmenovaná advokátka, dne 17.10.2018 požadovala náklady řízení za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepis žaloby) á 1.000,-Kč a za

dva režijní paušály á 300,-Kč i DPH 21%, jehož je plátcem, z částky 2.600,-Kč, tj. 546,-Kč, tedy celkem 3.146,-Kč. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal uvedenou částku, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně na účet č. 1021243997/6100, VS 1318, ve lhůtě, již soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 20. prosince 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně